

Hovedstyrelsens mundtlige beretning, Uddannelsesforbundets kongres 2017

Velkommen

Endnu en gang velkommen til Uddannelsesforbundets kongres. Jeg har glædet mig meget til at aflægge beretning og glæder mig meget til disse to dage, hvor vi - medlemmernes valgte delegerede og Hovedbestyrelsen skal drøfte vigtige emner og træffe væsentlige beslutninger for forbundet og forbundets medlemmer.

Vi holder kongres i en turbulent tid med forberedelse af OK-forhandlinger, som tegner til at blive helt særlige. De offentlige arbejdsgivere udviser mangel på respekt for den danske model og modellens indbyggede forudsætning om respekt for medarbejdernes repræsentanter og for den indbyggede forudsætning om forhandlingsvilje, og at målet er at indgå aftaler. Og den samlede fagbevægelse udviser samtidig et sammenhold, der er så stærkt, som jeg ikke mindes at have set det før.

Vi holder kongres også i en tid, hvor det bliver mere og mere synligt, at det danske samfund bevæger sig i en helt gal retning. Flere regeringer har igennem adskillige år rundbarberet den offentlige sektor – stykke for stykke. Den danske velfærd og herunder uddannelse er under hårdt pres. Grænsen for besparelser, effektiviseringer og ukonstruktive styringsparadigmer er langt overskredet.

Dette er bagtæppet for vores kongres og for Uddannelsesforbundets arbejde i den kommende kongresperiode.

Uddannelse betaler sig

Uddannelse betaler sig. Hvorfor kan politikerne ikke vende chippen og forstå, at de bør se uddannelse som en investering og en god investering. I stedet skæres der; jævnfør for eksempel omprioreringsbidraget, som rammer uddannelsesinstitutionerne generelt. Beslutningstagerne handler ud fra og argumenterer med, at der er fedt i uddannelsesinstitutionerne, som kan skæres og uden konsekvenser for kvalitet, arbejdsmiljø, gennemførelse og fastholdelse af elever og kursister.

Vi, der har skoene på, ved godt, at det ikke er rigtig. Vi oplever hver dag, at det er en kamp at finde tid til at forberede undervisning, så den kan gennemføres med kvalitet.

I foråret gennemførtes en trivselsmåling på erhvervsskolerne. Den viste en elevtrivsel på niveau med før EUD-reformen og herunder med høje karakterer til læringsmiljøet og lærernes indsats i undervisningen. Det er meget imponerende. Når jeg hører, hvordan lærernes vilkår er for at kunne forberede og efterbehandle undervisningen og dermed gennemføre den, er det flot at bevare en fin elevtilfredshed. Men det kan ikke gå i længden.

Interviews med lærere fortæller systematisk, at det, der motiverer og giver arbejdsglæde, er mødet med elever og kursister, oplevelsen af at man rykker nogle unge og voksne mennesker.

Det holder os oppe; men det går som sagt ikke i længden. Med de nuværende rammevilkår for undervisning og vejledning på mange eller de fleste af vores skoler kan god undervisning ikke fastholdes, og medlemmerne sætter familieliv og helbred på spil. Omfanget af sygefravær er siden 2009 til 2016 steget med 32 % på erhvervsskoleområdet og siden 2011 med 18 % på VUC. Det er siden faldet lidt, men det er under alle omstændigheder uacceptabelt højt og et klart signal om højst problematiske arbejdsvilkår.

Særligt erhvervsskolerne er ramt økonomisk. EUD-reformen var fra starten en underfinansieret reform. Politikerne besluttede en reform med en række nye og dyre krav til skolerne (flere undervisningstimer pr. elev og talentspor og eux som er dyre at gennemføre osv.). Det vigende elevoptag kombineret med max. antal grundforløb med videre indebærer færre årselever, og det medvirker til at presse skolernes økonomi.

Målet var at tiltrække og fastholde elever. Men hverken fastholdelsen eller optagelsestallene er blevet forbedret siden reformstart. Færre årselever og dårlig økonomi har betydet store afskedsrunder. Det giver uro på skolerne, mange dygtige og erfarne lærere har de seneste år fået en fyreseddel. Hermed mister skolerne faglig viden i meget stort omfang og sammen med et stort sygefravær påvirker det kvaliteten i undervisning og vejledning negativt.

Nu ser det jo ud til, at erhvervsskolerne igen i år får en kvalitetspulje for at lappe på omprioreringsbidraget. Men der er netop kun tale om at lappe; at erhvervsskolerne ikke rammes helt så hårdt som andre skoleformer.

Vi taler om en skoleform, hvor politikerne har store ambitioner med hensyn til at tiltrække unge; 30 % i 2020 mod ca. 18 % i dag og ambitioner om at fastholde elever i uddannelserne. En skoleform, som skal uddanne de faglærte, som politikerne nonstop taler om, at vi har brug for. Danske regioner oplyser, at ca. 500.000 faglærte vil gå på pension inden for de næste 10-20 år.

Politikerne ville ikke og vil stadig ikke betale for deres politiske ambitioner. De må foretage en politisk satsning og vende udviklingen – vil de kvalitet i erhvervsuddannelserne, så uddannelserne lever op til de unges forventninger, eleverne fastholdes, og det glade budskab spredes, og uddannelserne derfor tiltrækker flere elever.

Hvis politikerne alvorligt mener, at der skal uddannes flere faglærte, må de give skolerne et økonomisk grundlag, så udviklingen kan vendes – inden det er for sent. Betal nu skolerne, så de kan opfylde politikernes og samfundets forventninger.

Også Arbejdsmarkedsuddannelserne er hårdt ramt. Vi har i mange år sagt, at AMU bløder. Faktisk er der lige nu et AMU-center, der er på vej mod konkurs. Også her taler vi om et system, som politikerne ofte nævner i deres skåltaler og omtaler som helt unikt, men aktiviteten er igennem adskillige år faldet, og taksterne beskåret til det helt utilstrækkelige. Meget trist; for brugerne er jo blandt andet de voksne, som er blandt de mest udsatte uddannelses- og jobmæssigt.

Den nyligt indgåede 3-partsaftale om voksen- og efteruddannelse indebærer visse økonomiske saltvandsindsprøjtninger til voksen- og efteruddannelse og herunder til AMU: 70 mio. kr. årligt til AMU-takstforhøjelser og takstefterberegning, en 4-årig kvalitetspulje på i alt 140 mio. kr. samt fjernelse af deltagerbetalingen på AMU-dansk og AMU-matematik, når der samtidigt tages et andet AMU-kursus.

Desuden forhøjes både VEU-godtgørelsen og SVU fra 80 % til 100 % af dagpengesatsen for både AMU og FVU, og de eksisterende FVU-tilbud suppleres med fagene FVU-digital og FVU-engelsk, som virksomhedsrettede forløb.

Det er positivt, men der er i forhold til AMU tale om midlertidige penge, og voksen- og efteruddannelsesområdet har brug for en permanent løsning. Brug for en økonomisk og politisk langsigtet genopretning både for så vidt angår takster, og for så vidt angår søgningen til uddannelsesstillingerne.

EUD-reformen

EUD-reformen indebar en væsentlig ændring i EUD's rolle. Tidligere skulle uddannelserne inkludere alle unge og sikre, at alle unge fik en ungdomsuddannelse. Med reformen skal skolerne uddanne den del af de unge, som opfylder optagelseskravene og kan leve op til overgangskravene.

Uddannelsesforbundet har i forbindelse med reformer altid stor fokus på rammebetingelserne for reformens implementering og herunder den nødvendige læreruddannelse. Nødvendig for at lærerne kan leve op til de nye krav, reformens intentioner kan realiseres, og elevernes uddannelse kan gennemføres med den ønskede kvalitet.

Et andet væsentlig fokus for os har været den digitale erhvervsskole. Som nævnt er erhvervsskolerne urimeligt pressede økonomisk, og uheldigvis implementeres digitaliseringen i denne kontekst. Uddannelsesforbundet arbejder for, at den digitale erhvervsskole bliver et strategisk indsatsområde på den enkelte skole og i sektoren, hvor formålet er forbedring af undervisningen og ikke besparelse. Digitalisering må ikke bane vej for standardforløb, afskaffelse af metodefrihed og begrænsning af forberedelse.

Undersøgelser, bl.a. fra Evalueringsinstituttet, viser, at alle lærere allerede i dag bruger digitale værktøjer. For Uddannelsesforbundet er det vigtigt, at den digitale udvikling skal ske i et fornuftigt tempo, og der skal fokus på investering i udvikling og uddannelse af medarbejderne og ikke kun fokus på isenkrammet. Det vil sige, at der skal arbejdes strategisk, og det vigtige er, hvordan det kan anvendes pædagogisk.

For at styrke formålet – forbedring af undervisningen – har vi udarbejdet et dialogværktøj til TR'erne, om hvordan man sikrer kvalitet i arbejdet med læringsplatforme, taget initiativ til en arbejdsgruppe bestående af Styrelsen for It og Læring, Danske Erhvervsskoler og Gymnasier, Handelsskolerne Lærereforening, gennemført fyraftensmøder for medlemmerne og været medarrangør af konferencer mv.

Uddannelsesforbundet har fra reformens start haft øje for reformens møde med virkeligheden. Dette møde har vist, at der var og er behov for visse justeringer. Vi var fra starten lorne ved den obligatoriske forkortelse af de voksnes EUD-forløb. Her er der heldigvis sket en justering, og der er behov for yderligere justeringer af reformen.

Ministeren inviterede i kongresperioden forskellige personer fra sektoren, bl.a. mig, til en uformel møderække om justeringsbehov. Ministeren har efterfølgende valgt at åbne for en række forsøg. Det vil jeg gerne kvittere for, men samtidig understrege behovet for en systematisk opfølgning på forsøgene.

Uddannelsesforbundet arbejder løbende med reformens møde med virkeligheden – med reformens justeringsbehov; bl.a. på baggrund af medlemsinput fra de gennemførte udviklingsseminarer. I den sammenhæng vil jeg godt takke vores udvalg for erhvervsrettede uddannelser for deres opbakning til seminarernes forberedelse og afholdelse.

Den forberedende grunduddannelse

Jeg kan dårligt stå her i dag og aflægge beretning uden at nævne det for nyligt indgåede forlig om den forberedende grunduddannelse – et forlig, som alle Folketingets partier nu bakker op om. Der er tale om en uddannelse, som berører mange af forbundets medlemmer – både lærere og vejledere, og der er tale om en meget stor reform, i den betydning at en række tilbud lægges sammen til én uddannelse. Det er første gang i historien, at man fra politisk hold har besluttet en uddannelse, der har som formål at rumme de fleste af de 20 % af en ungdomsårgang, der ikke går direkte fra grundskolen og i ungdomsuddannelse.

Uddannelsesforbundet havde hellere set en begrænset reform, hvor de eksisterende skoleformer kunne fastholdes og gå sammen om at udbyde tilbuddene i en fælles statsligt forankret ramme. Men hverken ekspertudvalget, regeringen eller forligspartiernes politiske ordførere var enige med os. De var helt klare i mælet, at de ville en egentlig reform af hele området – én uddannelse. Vi var i HB enige om, at Uddannelsesforbundet derfor måtte søge maksimal indflydelse på det forslag til uddannelse, der var til forhandling blandt forligspartierne.

Det endelige resultat er langt mere spiseligt end regeringens udspil i maj 2017; fx med hensyn til den statslige forankring og uddannelsens fleksibilitet. Og vi står med et sjældent og utroligt gennearbejdet forlig og et forlig, som faktisk giver mulighed for et godt og nuanceret tilbud, der kan rumme en stor gruppe af de 20 % af en ungdomsårgang, som ikke går lige fra grundskolen til ungdomsuddannelse.

Vi efterspørger ofte og i mange sammenhænge, at beslutningstagerne lytter til de professionelle praktikere. I denne forhandlingsproces må jeg sige, at der blev lyttet. Vi har dog ikke fået alle ønsker opfyldt; men der var også meget, der skulle rykkes fra regeringens forslag. Vi tillader os at tage æren for at have medvirket væsentligt til en del forbedringer: Flexibilitet i uddannelsen så den kan imødekomme målgruppens meget varierede behov, institutioner af en størrelse, der kan skabe grundlag for professionel ledelse, skoler tæt på målgruppen med en dygtig pædagogisk ledelse, forsørgelse af de unge, en reel kommunal mulighed for at vælge andre tilbud til de unge end FGU, fx daghøjskole, ungdomsskole osv. Og sidst, men ikke mindst de vilkår lærere og vejledere kommer til at arbejde under på de nye skoler og institutioner. Forligets beskrivelse af vilkårene for medarbejderne er mere konkret og detaljeret end politiske forlig normalt.

Nu skal vi i gang med implementeringsprocessen, og også her forventer jeg, at der bliver lyttet. Uddannelsesforbundet vil i hvert fald kæmpe og sætte alle sejl til for at sikre lærerne rimelige vilkår og en god uddannelse for de unge.

Vores opgave og ansvar er nu, at anerkende, at selvom vi ikke fik dét, som vi ønskede fra starten, skal vi nu tage arbejdstøjet på og præge uddannelsen. Uddannelsen er fra politikernes side tænkt som en helt ny uddannelse og en ny uddannelsesinstitution. Vi skal være med til at sikre, at dette realiseres; at den indeholder de praktiske og almene tilbud og i en kombination, hvor de understøtter hinanden.

Lærerne på VUC står jo i en svær og nok noget frustrerende situation. De ved ikke, hvor de hører til om nogen tid. Men hvis den nye uddannelse og de nye institutioner skal lykkes, skal også lærerne fra VUC bidrage med deres viden og erfaring og almene faglighed og dermed præge implementeringen.

Undervisningsministeriet må tage førertrøjen på og sikre, at implementeringsprocessen foregår, så der reelt bliver tale om nye institutioner, og så lærerplansarbejdet gennemføres i et samarbejde, hvor alle relevante fagligheder, kompetencer og erfaringer kommer i spil.

Vi har også et stort ansvar, og vi starter implementeringsarbejdet med regionale møder for TR'ere og medlemmer om 11 dage. Vi skal i arbejdstøjet.

VUC fik som en del af forliget 60 mio. kr. for at afhjælpe problemer fx i tyndt befolkede områder, og i FFL 18 er der afsat 250 mio. til det 4-årige implementeringsforløb. Her har man fra politisk side anerkendt, at der er behov for ekstra penge.

Men der er også brug for en økonomisk hjælpepakke nu. Lige nu bløder produktionsskolerne. Elevoptaget på produktionsskolerne var i januar til maj i år 30 % lavere end samme periode sidste år. Alt tyder på, at det skyldes den nedsatte skoleydelse. Også VUC kan blive ramt på grund af omstrukturingsprocessen. Uden hjælpepakke risikeres, at de lærere, som netop er kvalificerede til og har erfaringer med FGU's målgruppe, forsvinder, og at skoler bukkes under i ventetiden.

Politikerne har nu besluttet en reform – en ny uddannelse, og som normalt i forbindelse med politiske forlig er der en række forhold, der skal afklares; fx forhold vedr. overgangen til uddannelsens start den 01.08.2019. De fremtidige medarbejdere skal efteruddannes og sammenkittes, og det skal ske førend uddannelsens start. Man kan ikke lukke elever ind i de nye institutioner, uden at lærere og ledere har haft mulighed for at forberede uddannelsen og samarbejdet. Så lærerne skal kunne frikøbes til FGU-aktiviteter før skolestart.

Det skal også sikres, at EGU- og KUU-elever kan færdiggøre deres forløb efter den 01.08.19 på den skole, hvor de er startet, og deres lærere skal også sikres. Det vil sige, at KUU- og EGU-lærerne også efter den 01.08.19 skal kunne virksomhedsoverdrages hvert halve år, og dette frem til og med 2021.

Udlicitering og kampen for OK'er

På kongressen for 3 år siden blev Uddannelsesforbundets pris uddelt til en gruppe af forskere for deres fælles projekt om konkurrenceudsættelse af velfærdsopgaver. Uddannelse er ikke i så høj grad ramt af udlicitering som visse andre velfærdsområder, men nogle af Uddannelsesforbundets medlemmer har faktisk været ramt i flere år – især lærerne ved dansk som 2. sprog.

På det seneste har der endda været ekstra fart på udliciteringsmøllen. Det betyder, at et meget stort antal medlemmer i Uddannelsesforbundet i måneder er usikre på om deres arbejdsplads består, eller de skal søge arbejde hos en ny arbejdsgiver. Der er usikkerhed i forhold til ansættelsen, til vilkårene både ansættelsesmæssigt og fagligt pædagogisk. Desværre er der en klar tendens til, at den arbejdsgiver, som vinder udbuddene i kommunerne, er den med det billigste bud. Konsekvensen af udbud bliver nemt, at lærerne mister muligheden for at undervise med kvalitet. Følger heraf rammer kursisternes udbytte og har negativ betydning for arbejdsmiljøet.

Uddannelsesforbundets svar på udliciteringen har været en massiv kamp for, at alle udbydere er omfattet af en overenskomst på samme økonomiske niveau. Det er vi lykkedes med.

Desuden følger vi – i tæt kontakt med de lokale tillidsrepræsentanter – hver eneste udliciteringsrunde. Målet er, at medlemmernes vilkår ikke forringes ved overgang til en ny arbejdsgiver. Ofte lykkes dette arbejde, men den konstante udliciteringsmølle med fokus på en billigere og billigere pris er gift for kvaliteten og arbejdsmiljøet på danskuddannelsesområdet.

I forbindelse med den seneste udbudsrunde for EUD og AMU er der også private firmaer på banen og dermed behov for OK-dækning.

OK-dækning af de forskellige områder har fyldt rigtigt meget i kongresperioden. Og det har været sejrrigt.

Først var det UCplus og A2B på dansk-området. Her havde der været forhandlet i flere år, og Uddannelsesforbundet greb i begge tilfælde til blokade med støtte – og tak for det – fra de andre LC-organisationer samt Gymnasieskolernes Lærerforening og Dansk Magisterforening.

Der blev indgået aftale med UCplus via Dansk Industri, men i forbindelse med A2B måtte der tages andre midler i brug. Det som rigtigt rykkede i dette langvarige forløb var god gammeldags arbejdskamp. Forbundet gennemførte venlige muffin-aktioner. Det vil sige, at Uddannelsesforbundet uddelte flyers, muffins og kaffe på lønningsdagene på skift rundt i landet ved de forskellige A2B-arbejdspladser med dansk som 2. sprog. Samtidigt blev der orienteret i den lokale presse. Efter 2 lokale muffin-aktioner kom A2B til forhandlingsbordet, og efter 3 havde vi indgået en OK. Ud over synliggørelse af A2B's opførsel via presse og aktioner mærkede A2B også presset derved, at der var kommuner, som ikke var helt så begejstrede for at indgå aftaler med dem som hidtil.

På EUD- og AMU-området førte UCplus an med at indgå OK. Derefter kom DEKRA og AMU Juul, og også her er der indgået OK'er.

UCplus er en del af DI, og A2B er en del af AS3, og forhandlingen foregik med Dansk Erhverv. A2B, DEKRA og UCplus er alle tunge og kapitalstærke virksomheder. Men det lykkedes.

Herudover fortsætter vi arbejdet med at overenskomstdække private udbydere af særligt tilrettelagt undervisning for unge. Det går fremad. Men der er tale om små virksomheder med forskellig økonomi. Så det er fast arbejde at gå efter en total dækning af området.

Både DE og DI mente som udgangspunkt, at der ikke var grund til at indgå OK på lærerområdet. OK'er er for LO-arbejdere og ikke lærere, mente de. FTF-grupper kan få individuelle kontrakter. Så når jeg lige før sagde, at kampen for OK-dækning har været sejrrig, skyldes det, dels at det er lykkedes at få OK-dækning og OK'er på niveau med de OK, vi har på vores andre områder,

men også at vi har slået hul igennem til de private arbejdsgivere i forhold til at acceptere og anerkende, at også FTF-grupper skal have OK.

Respekt for den danske model

I min mundtlige beretning på kongressen i 2014 sagde jeg indledningsvis, at jeg dårligt kunne aflægge beretning uden at omtale OK-13 og lockouten. Efterdønningerne har fyldt rigtigt meget også i den seneste kongresperiode. En efterdønning er udgivelsen for nyligt af "Søren og Mette i benlås". Benlåsen fortæller sådan set ikke så meget nyt for os. Vi vidste godt i forvejen, at der var tale om aftalt spil, at der ved OK-13 ikke var tale om reelle og frie forhandlinger på lærerområdet, og dermed at OK-13 var en skamlet på den danske model. "Søren og Mette i benlås" har genrejst debatten om, hvor aftalt spil der var tale om.

I forlængelse af udgivelsen af Benlåsen har lærerorganisationerne taget initiativ til at få undersøgt, om der er grundlag for at få rejst en erstatningssag for brud på ILO-konventionen. ILO er FN's arbejdsmarkeds-organ, og overvåger de enkelte landes overholdelse af konventionen. Der er tale om en meget kompliceret juridisk sag, og LC har igangsat en undersøgelse for at få vurderet, om der kan rejses en sådan erstatningssag.

Vi vidste dengang, at det var aftalt spil, men vi havde svært ved at få andre organisationsfolk til at tro på, at det virkelig kunne være rigtigt. Det har ændret sig væsentligt gennem årene, og nu kom så Benlåsen og dokumenterer det aftalte spil og har vækket debatten igen. Desuden har den vækket en kritik af pressens og journalisternes rolle eller rettere ikke-rolle – hvorfor er der ingen tidligere, som har boret i denne sag??? Den mediemæssige interesse har inspireret blogger Peter Kofod til at analysere mediernes rolle i sagen. Peter vil i morgen tidlig tale til kongressen om hans analyse af og overvejelser om OK-13-forløbet som et eksempel på magthavernes undergravning af demokratiet.

OK-18, forventer jeg og vist alle andre involverede, bliver et meget sejt forløb. Vi ser fra arbejdsgiverside angreb eller forsøg på angreb på fridage som juleaftensdag og på frokostpausen. Forsøg på forringelser af medarbejdernes arbejdsvilkår uden forhandling. Og vi ser på lokalt niveau angreb på TR'ernes muligheder for at varetage deres arbejde ved fx uvilje til at udlevere lønoplysninger ved lønforhandlinger og manglende orientering af TR ved afskedigelse. En lokal ledelsesadfærd Moderniseringsstyrelsen desværre ofte inspirerer til og bakker op.

De statslige og de kommunale organisationer viser stort sammenhold og udtrykker klart, at nok er nok. De har bl.a. opfordret Moderniseringsstyrelsen og Kommunernes Landsforening til at igangsætte forhandlinger på underviserområdet nu og dermed førend udveksling af OK-krav i december. Dette har innovationsministeren nu afvist, mens KL har signaleret, at de i begyndelsen af december gerne vil mødes med LC for at høre mere om LC's arbejdstidskrav.

Baggrunden for de statslige og kommunale organisationers opfordring er, at organisationerne ikke kan leve med, at der er områder, hvor der ikke har været ført reelle forhandlinger, og som ikke er aftaledækket, men omfattet af lov – nemlig lov 409.

Min vurdering er, at det særlige sammenhold er udtryk for en generel vrede blandt alle offentlige faglige organisationer. Generelt viser arbejdsgiversiden en masse sabelraslen, konfrontation og regnearks- og snæver juridisk/administrativ tilgang til aftaler. De burde tage ansvar for de aftaler, arbejdsgiversiden selv har indgået, værne om den danske model, om samarbejde og om forhandlingsvejen.

Ude på arbejdspladserne oplever medlemmerne at skulle levere kvalitet samtidig med, at politikerne ikke vil svække på hverken de kvalitative eller de kvantitative mål i den offentlige sektor. Medlemmernes arbejdsbelastning er for høj – de er ved at vælte under arbejdspresset. De offentlige faglige organisationer melder da også klart ud, at de offentligt ansatte ikke kan tåle flere forringelser af ansættelsesvilkårene. På Uddannelsesforbundets medlemmers vegne må jeg udtrykke et rungende "enig".

Der er ingen tvivl om, at der er lagt op til et sjældent set hårdt forhandlingsforløb. Vi vil på underviserområdet komme til at opleve et sejt forløb, men vi vil også opleve et sejt overordnet forhandlingsforløb gældende for alle offentligt ansatte; om forhold som også kommer til at vedrøre undervisernes vilkår.

Det enkelte medlem

Det enkelte medlems møde med Uddannelsesforbundet i dagligdagen er med TR. TR har helt afgørende opgaver som medlemmernes interessevaretager, opbygger af fællesskab og Uddannelsesforbundets lokale repræsentant. Derfor er det så vigtig at få valgt tillidsvalgte på alle arbejdspladser. Tillidsrepræsentanterne er alfa og omega for medlemmerne og for Uddannelsesforbundet.

Og opgaverne bliver i disse år flere og tungere. Vi har set flere afskedssager end normalt i denne kongresperiode (ca. 1.170 i forrige kongresperiode og ca. 1.870 i denne, det vil sige en stigning på over 50 %) og flere sociale sager (i 2014: 18, 2015: 43, 2016: 50 og i første halvdel af 2017: 42). Bag hver sag ligger en personlig og ofte tragisk historie, og TR'en konfronteres direkte med den.

Vi skal styrke tillidsrepræsentanterne – deres gennemslagskraft over for ledelsen, deres faglige værktøjskasse og deres fokus på herved – jo flere medlemmer, jo stærkere fællesskab og jo mere styrke.

Uddannelsesforbundet har det seneste år oplevet medlemstilbagegang. Den skyldes i al væsentlighed afskedigelser. Hovedbestyrelsen har besluttet at igangsætte en intensiv hvervekampagne. Vi ved, at tillidsrepræsentanterne gør en stor indsats, men også at der er et potentiale for højere organisationsprocenter.

Det er i dag ikke som tidligere en selvfølge at være medlem af den forhandlingsberettigede organisation. Yngre generationer spørger "what's in it for me?". Det må vi så synliggøre – for de får sandelig noget. Især adgangen i dagligdagen til en veluddannet TR og adgangen til dygtige specialister i forbundet, som sikrer, at hvis man som medlem kommer i en kritisk situation, så er der altid medarbejdere med den nødvendige specialviden, så ens sag kan ende så gunstigt som muligt for medlemmet.

Vi har i kongresperioden gjort hjemmesiden mere brugervenlig for tillidsrepræsentanter og for medlemmer og fx læsbar på mobil, og vi har forbedret Medlemsposten og gjort den mere læsevenlig og segmenteret efter område. Vi gennemfører flere og flere regionale Fyraftensmøder og inviterer medlemmer til at give input til forbundets politikudvikling fx om den forberedende grunduddannelse og justering af EUD-reformen, og vores kursusaktivitet for medlemmerne er stigende.

Men synliggørelsen af forbundets tilbud skal styrkes og redskaberne til tillidsrepræsentanternes og forbundets medlemshvervning ligeså, og vi skal blive bedre til at samle viden om, hvad der virker.

Den samlede synliggørelse og hverveindsats skal vi i fællesskab løfte – en svær, men spændende opgave og motiverende, når den giver bonus, og fællesskabet vokser.

Afslutning

Som sagt har jeg glædet mig til disse to dage, hvor vi får lejlighed til at diskutere forbundets politik og arbejdsformer og forhåbentlig træffe nogle rigtigt gode beslutninger for medlemmer og forbund.

Og hermed overgiver jeg hovedbestyrelsens skriftlige og mundtlige beretning til kongressens behandling.